

overvejelser om spørgsmålet, og at justitsministeriet på grundlag heraf skal tage stilling til problemet.

Hvis justitsministeriets overvejelser ikke falder ud til, at der fastsættes generelle regler om, at der skal gives oplysning om klageadgang og klagefrister, vil socialministeriet drage omsorg for, at der inden for det sociale område rettes henstilling til myndighederne om at give sådan klagevejledning.

Man skal endvidere henvise til bilag 9 i socialudvalgets beretning vedrørende arbejdet i folketingssamlingen 1971/72, ad pkt. 4, hvorefter socialministeriet vil drage omsorg for, at der forud for ordningens ikrafttræden vil blive givet den fornødne orientering om det nye ankesystem.

Man skal endelig henvise til drøftelserne under samrådet i socialudvalget den 16. november 1972, hvor socialministeren oplyste, at socialministeriet vil sørge for udarbejdelse af materiale til fremlæggelse på socialkontorerne om borgernes adgang til at klage over afgørelser i sociale sager.

Spørgsmål 20:

Udvalget udbeder sig en oversigt over ankeadgangen i sociale sager efter gældende lovgivning, jfr. den til udvalget sendte oversigt over ankeadgangen vedrørende den sociale bistandslov.

Svar:

Den ønskede oversigt vedlægges.*)

Spørgsmål 21:

Til belysning af spørgsmålet om, hvilke forskydninger der må forventes, udbeder udvalget sig i fortsættelse af spørgsmål 4 følgende:

en beskrivelse af den nuværende tilstand på ankeområdet: arten og antallet af sager, som påklages til amtet og faktisk går videre til socialministeriet, samt — opdelt i grupper — antallet af sager, der påklages til de ankeinstanser, som skal afløses af den centrale ankestyrelse.

Endvidere bedes på samme måde beskrevet, hvorledes forholdene vil blive i overgangsperioden, hvor kun den sociale ankestyrelse er etableret, samt endelig hvorledes

forholdene vil blive, når regionale ankeorganer er oprettet for såvel de to hovedstadskommuner som for amterne.

Svar:

Idet der henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 4, skal følgende anføres:

1. *Antallet af kommunale afgørelser, der i 1971 blev påklaget til amtet, og antallet af afgørelser, der blev påklaget videre til socialministeriet.*

Klager til amtmanden	4.350
Klager til socialministeren over amtmandens afgørelser	408

De omhandlede sager vedrører pensionslovgivningen, forsorgsloven, omsorgsloven, børnetilskud m. v.

Herudover behandledes i socialministeriet 52 sager, hvor den underliggende instans ikke var amtet.

2. *Antallet af afgørelser, der i 1971 (kol. 1) blev påklaget og i 1972 (kol. 2) kan forventes påklaget til ankeinstanser, der skal afløses af den sociale ankestyrelse.*

Ankenævnet for invalideforsikringsretten	kol. 1	kol. 2
Ulykkesforsikringsrådet	2.960	3.900
Socialministeriet	750	960
Landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg	460	420
Åndssvageforsorgens centralnævn	390	450
	20	20
	<u>4.580</u>	<u>5.750</u>

Herudover behandledes i revalideringsnævnet 400 sager i 1971. Det samme antal sager påregnes i 1972. En del af revalideringsnævnets afgørelser kan forventes påklaget til ankestyrelsen, når denne bliver ankeinstans i forhold til nævnet.

3. *Overgangsperioden, hvor den sociale ankestyrelse fungerer, men hvor de underliggende ankeinstanser er de samme som nu (på amtsplan amtmænd).*

Det fremgår af pkt. 1-2 foran, at det er en forholdsvis lille del af de klagesager, der skal behandles af den sociale ankestyrelse, som i den underliggende instans har været forelagt for den regionale ankeinstans: amtmanden, nemlig 408 sager af i alt 4.580 i 1971.

*) Udeladt.